

Eräänä yönä heräsin rapinaan. Se kuului selvästi takaovelta. Katsoin eteisen ikkunasta ulos, mutta siellä ei näkynyt muuta kuin talvisen yön pimeyttä. Kurkistin varovaisesti ovesta ulos ja näin kaksi minua tuijottavaa vihreää silmää. Silmäpari tuli lähemmäksi ja kohta tunsin lämpimän, melkein kuuman hengityksen kasvoillani. Napsautin eteisen valot nopeasti päälle, että näkisin mikä otus sisään pyrkii. Suuni lokahti auki, kun näin noin suuren koiran kokoisen, yönmustan lohikäärmeen nenäni edessä. Se painoi toisella etukäpälällään suuni takaisin kiinni ja sanoi: "ota minut lemmikiksesi edes vähäksi aikaa." Pelkäsin lohikäärmettä siinä määrin, että päästin sen sisään ja kysyin haluaisiko se ruokaa. Otus nyökkäsi ja lähti määrätietoisesti tallustamaan jääkaapille päin. Ymmärsin sen haistavan jääkaapissa olevan kinkun. Avasin jääkaapin oven ja nostin kokonaisen kinkun lattialle. En tietenkään halunnut otuksen syövän minua, joten annoin sen syödä koko lihan. Se lämmitti kinkun hengityksellään ja alkoi repiä pienillä, mutta terävillä hampaillaan lihasta palasia. Join itse vettä selvitäkseni alkujärkytyksestä. "Eihän lohikäärmeitä voi olla olemassa", mietiskelin ja istahdin tuolille katsomaan tarkemmin lohikäärmettä. "Tiedän mitä ajattelet", otus sanoi lattialta katsoen minua silmiin. Säikähdin sen sanoista, mutta päätin kuitenkin kysyä mistä se oli tullut juuri minun takaovelleni. "Me lohikäärmeet ilmestymme vain jostain, en tiedä itsekään mistä, koska olen vielä niin nuori", se vastasi. "Minkä takia sinä haluat olla lemmikkini?" kysyin lohikäärmeeltä. "Koska tiedän, että olet aina halunnut jonkin vähän erityisemmän lemmikin". Kysyin lohikäärmeeltä saisiko siihen koskea, että tiedän onko tämä unta. Kirjoitan jatkoa myöhemmin!